

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2013, čj. 1876/13, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2014, čj. 10 A 165/2013 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalobci **s e n e u s t a n o v u j e** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 3. 8. 2013 se žalobce před městským soudem mimo jiné domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Městský soud obě žádosti žalobce zamítl usnesením ze dne 23. 9. 2013, čj. 10 A 165/2013-24. Nejvyšší správní soud kasační stížnost napadající toto usnesení zamítl rozsudkem ze dne 6. 11. 2013, čj. 1 As 113/2013-13.

Následně městský soud žalobce usnesením ze dne 17. 1. 2014 vyzval, aby zaplatil soudní poplatek, stanovil mu k tomu lhůtu 10 dnů a poučil ho o následcích nevyhovění jeho výzvy. Poté, co žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, městský soud řízení o žalobě zastavil usnesením označeným v záhlaví.

[2] Toto usnesení žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností. V ní také žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud prý stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů; přitom neshledal, že by napadené usnesení trpělo vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Na úvod je nutno poznamenat, že soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007-37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007-77).

[6] Soud se tak zabýval pouze žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 věta první s. ř. s.). Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předeepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné. Případné doplnění kasační stížnosti ustanoveným advokátem by pak nemohlo na hodnocení věci nic změnit.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[8] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

pokračování

[9] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se těmito námitkami zabýval v rozsudku čj. 1 As 113/2013-13.

[10] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, žalované, které by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly, ani o náhradu nákladů řízení nežádala.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu